

изстыне. Когато изжъднѣе, па жъдя-та ѝ е силна, родилка-та нека ся пази отъ всяки корени и отвары, зачтото то всичко е паратико, ако не и пакостливо.

Ако родилка-та тръпѣливо трае на болкы-ты, то ще ѝ бѫде за голѣмо добро; ако ли е нетръпѣлива, ако не трае да дочяка добывкѣ-тѣ, ако непрѣстайно олелече и моли за помощъ, то тя може-исполлаши колкото сѣ около неѧ, и баба-та може-пристанѣ да ѝ даде нѣкакви насилены лѣкове за рожбѫ, а такива лѣкове никога не сѣ безъ пакость. Освѣнь това родилка-та у неевѣсь само ся трепе и наскоро ся отчяе, а отъ това всякова тегли и тѣло-то. А послѣ и онova тѣлесно безпокойствіе, онova мѣтаніе по постелькѣ-тѣ, съ което мѣри да си смали болезнины-ты, всичко това забавя рожбѫ-тѣ.

Откакъ ся роди дѣте-то, то еще по пѫпа си остало споено съ ложе-то у маткѣ-тѣ. Тоя пѫпъ два пѫти ся подвяже и прѣрѣже, и дѣте-то така ся отдвои отъ майкѣ си, та сега нему трѣбува да ся погрыжять. Дѣте-то понапрѣжъ не е дыхало, сега дыха; понапрѣжъ было на топлинѣ все еднаквѣ у майчинѣ-тѣ си утробѣ, затворено и облѣто съ топлѣ мокротѣ, а сега наведнаждѣ е дошло на студенъ въздухъ, който му обигрѣща тѣло-то па му влиза и въ грѣды-ты. Като запоима дѣте-то въздухъ обыкаляніе-то на кръвь-тѣ докрай му ся промѣни. А колкъва промѣна е това у живота на дѣте-то! Отъ самосебе ся разбира колко вниманіе ся иска тука, каквото тая промѣна, тая пръва стѣпка, съ коюто дѣте-то стая самостойно, да му не бѫде стѣпка за погибелъ. Колко дѣтца, еще